

Sygn. akt V CZ 86/08

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi "E.N" Spółka z o.o. w likwidacji
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2009 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 30 kwietnia 2008 r.,

**zażalenie oddala oraz oddala wniosek o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 19 grudnia 2005 r. oddalił powództwo „E.” Spółki z o.o. w likwidacji przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych o zapłatę kwoty 8.008.423,90 zł. Wyrok ten wobec nie zaskarżenia uprawomocnił się.

W dniu 13 grudnia 2007 r. powód wniósł skargę o stwierdzeniu niezgodności z prawem powyższego wyroku. Podał, że podstawą skargi jest art. 424¹ § 2 k.p.c. W skardze, którą podpisał likwidator D.S., zamieszczono wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do jej podpisania w celu nadania jej biegu.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 26 marca 2008 r. ustanowił dla powoda adwokata z urzędu, którego wyznaczyła Okręgowa Rada Adwokacka. Pełnomocnik z urzędu odmówił podpisania, a także sporządzenia i wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku z dnia 19 grudnia 2005 r., natomiast złożyła wniosek o wznowienie postępowania.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2008 r. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy stwierdził, że wobec odmowy podpisania skargi przez wyznaczonego z urzędu pełnomocnika nie został spełniony obligatoryjny wymóg określony w art. 87 § 1 k.p.c. i z tego względu skarga podlegała odrzuceniu.

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie. W zażaleniu podniósł, że Sąd Okręgowy błędnie potraktował pismo likwidatora powoda z dnia 13 grudnia 2007 r. jako skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, gdyż pismo to jest w istocie skargą o wznowienie postępowania z powodu nieważności postępowania – pozbawienia powoda możliwości działania – oparta na podstawie z art. 401 § 1 pkt 1 k.p.c. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania jako skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Można zgodzić się z tezą, że treść pisma procesowego, a nie jego tytuł, powinna decydować o nadaniu pismu odpowiedniego biegu. Jednakże, jeżeli chodzi o pismo likwidatora powoda z dnia 13 grudnia 2007 r., to w sposób oczywisty nie mogło być ono potraktowane jako skarga o wznowienie postępowania. Nie chodzi o sam tytuł pisma. W piśmie tym, w jego treści, zawarty

jest wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, a nie o wznowienie postępowania. Podany jest przepis art. 424¹ § 2 k.p.c., a więc przepis dotyczący skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako podstawa prawna zgłoszonego żądania.

W tej sytuacji zażalenie oparte na twierdzeniu, że omawiane pismo jest w istocie skargą o wznowienie postępowania uznać należy za oczywiście bezzasadne. W ocenie Sądu brak podstawy do przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przy sporządzaniu i wniesieniu zażalenia oczywiście bezzasadnego.

Z powyższych względów na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 424¹² k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.